ühtlasi meie eksportmajanduse tasuvus. Kuid hindade tõusul on veel teinegi tähendus. See vähendab nimelt mitmes maas vajadust sisseveo piiramiseks ja loob seega ka võimalusi meie ekspordi koguslikuks laiendamiseks. Ses mõttes pakub käesolev aasta soodsamaid võimalusi kui rida eelmistest.

Kehakultuur 1936.

Kirjutanud ***A. Kalamees.***

Möödunud aasta oli kehakultuuri arengus üldise edenemise ja tõusu aasta, seda eeskätt olümpiamängude-aasta tõttu. Seda kinnitab ka veel see asjaolu, et kehakultuur on riigi poolt poolametlikult tunnustatud, sest 1936./37. aasta eelarve korras määrati talle toetust 22 500 krooni, millest suurem osa läheb erialade treenerite palgaks, kes töötavad eriliitude juures.

Alljärgnevalt olgu toodud tähtsamad spordisündmused Eestis, kuna kõigile teatmeile käesolevas kirjutises ei piisa ruumi. Nii-kui-nii on käesolevale ülevaatele erakordselt võimaldatud olla nii pikk, et olümpiamängude-aasta puhul tutvustada meie spordielu natuke laiemini.

I. Spordiliikumise juhtimine. Tsentraliseeriti spordijuhtimine Eesti Spordi Keskliidu kätte, millega kadus võitlus Liidu ja Sihtkapitali Valitsuse vahel ja koordineeriti seltside, eriliitude ja Keskliidu tegevus, nii et Keskliit juhtiva instantsina saavutas suurema painduvuse ja ühtlasi ka suurema vastutuse.

Registreeritud oli Spordi Keskliidus 1936. a. umbes 150 seltsi ligi 15000-lise liikmeskonnaga. Tegelikult on igas seltsis spordiharrastajate arv aga suurem Keskliidus registreeritud arvust. Peale selle teotsetakse kehakultuuriga veel koolides, Kaitseliidus ja kaitseväes, nii et spordiharrastajate arv paisub seega tunduvalt. Läinud aasta on ligindanud laiu rahvahulki kehakultuuri mõistmisele.

Keskliidu tegevusest võib mainida: a) igasse maakonda asutati spordiliit; b) igasse maakonda seati ametisse maakonna spordiinstruktor; c) asutati spordiinspektori-amet; spordiinspektoriks sai meie omaaegne tüse kergejõustiklane A. Kolmpere (Klumberg); d) seati ametisse erialade treenerid-õpetajad kergejõustikus, maadluses,

Eesti kroonika 1936, lk. 59